

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 4. De diuisione maris interni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

1. *Lybicum* nominari, vnde & à Luitprando Ticinenſi *Africanum* appellatur. v. *Mare Magnum* tam apud Sacros quàm Prophanos auctores vocatur. *Mare Thyſis* ei proprium non eſt, ſed Oceano quoque conceditur in ſacris Codicibus. vii. Denique Solinus cap. 26. hoc quoque *Mare Oceanum* appellauit.

CONIUNCTIO vtrum fuerit à initio mundi videntur plerique veterum negaſſe. Diodorus Sic. lib. 5. cap. 2. Strabo lib. 2. Seneca lib. 6. Natur. quaſt. cap. 29. Plinius lib. 3. in Procemio, & lib. 6. cap. 1. Solinus cap. 26. vt Poëtas omittam. Eratoſthenes apud Strabonem duas proponit rationes quibus id conficiat, quas idem Strabo irridet non confutat, prima erat de diuerſitate ſoli, altera de tæniâ ſub mari latente. Quomodo autem hæc duo maria, olim ſeparata, coniuncta ſint, duæ reperiuntur antiquorum opiniones. Prima eſt Mythologorum, qui hoc aſſingunt Herculi, quibus & ſubſcribit Diodorus Sic. lib. 5. cap. 2. Altera id tribuit Oceani æſtibus, cuius auctores Seneca lib. 6. Nat. quaſt. cap. 29. Plinius lib. 6. cap. 1. Eratoſthenes apud Strabonem modum diſtinctiùs explicat cùm ait, Fluios priùs ſtagnantes, deinde mari receptos, loca hæc detexiſſe quæ priùs *Paluſtria* erant *παραβάδην*. Faucet & huic opinioni, qui apud Marianam lib. 1. Rerum Hiſp. dicunt, montes illos quos *Columnas Herculis* vocant, aggere comportato excitatos eſſe.

ORTVS Mediterranei maris à veteribus in controuerſiam reuocatus eſt, inquit Solinus cap. 22. *Aliqui* ex Oceano prodire putauerunt, inter quos numerabis auctorem lib. de mundo. *Alij* ex Ponto dixerunt exiſtere, quia ab Euxino æſtus profluus nunquam recipitur, quod argumentum non inane Solinus vocat, eiùſque meminit Plinius lib. 4. Et nos aliàs hanc quaëſtionem iterum expendemus. In præſentiâ ſtatuiſſimus, à primo rerum molitore ſic eſſe fuſa maria, vt aliqua terram circumluerent, alia eandem ſubirent.

DIVISIO quoque illius maris non vna proponitur ab antiquis,

Prima eſt Strabonis lib. 1. in *Dextrum* latus & *Siniſtrum*; hoc *Europam*, illud *Aſiã* putat alluere.

Secunda eſt Plinij, Solini, & aliorum in quatuor ſinus. *Primus* à freto Gaditano ad Siciliam extenditur: *Secundus* à freto Siciliæ, ad montes Acroceraunios: *Tertius* hinc ad Hellespontum: *Quartus*

tus Ponto Euxino conficitur.

Tertia est Pomponij Melæ in tres tantum Sinus: sic enim loquitur cap. 3. lib. 1. Mare quod primo Sinu accipit Ægeum dicitur: quod sequenti in ore Ionium, Adriaticum interius: quod ultimo nos Tuscum, Graij Tyrrhenum perhibent.

Quarta est Strabonis lib. 2. in 5. Sinus, nam quatuor Plinianis addit quintum, quod oppositum Euxino vocat ad dextrum Asiæ Minoris latus, conflatum ex Ægyptio, Pamphylo, & Illico; quem vnâ voce Eustathius in Dionysium Παρθένος κόλπον appellauit.

Quinta est Solini cap. 26. vbi mare interius ita diuidit: Ægyptium Pelagus Asia datur: Gallicum Europe; Africum Libyæ: his ut queque proxima sunt venerunt in partes partium. Sed hac diuisione Ægeum, & Euxinum excludit.

Sexta est Aristotelis 2. Meteor. cap. 1. vbi agit de profunditate maris, & sic enumerat hæc nomina, Πόντος, Αἰγαῖος, Σικελικός, Σαρδονικός, Τυρρηνικός; vbi tamen transpositio irrepfit, nam Tyrrhenum præcedere debet Sardoum.

Septima denique ex omnibus illis conflatur, diuiditque mare Interius in Sardoum, Tyrrhenum, Ionium, Ægeum, Euxinum, Parthenium, Libycum: quibus iunges Caspium, siquidem hoc cum Euxino iunctum cuniculis, plerique contendunt.

CAPVT IV.

De Sardoo & Tyrrheno.

§. 1. De Sardoo.

SARDOVM mare dicebatur quidquid à freto Gaditano ad Sardiniam porrigitur, vt ex Aristotele constat 2. Met. cap. 1. Eratosthene apud Plinium lib. 3. cap. 3. Strabone lib. 5. Polybio denique lib. 3. apud quem Rhodanus Fl. cadit in Sardoum mare.

Sed amplum illud maris spatium varia fortitur nomina, ex regionibus quas alluit, ea nos ex Ptolemæo, Strabone, Plinio, Melæ, & aliis colligemus.

IBERICVM ab vtroque latere Libyæ, & Europæ decurrit, & nomen habet ab Ibero nobilissimo Hispaniæ fluuio. Eius limites Ptolem. assignat versus Hispaniam Charidemi Prom. versus